

Iată, am avut din nou dreptate!

de Liviu Antonesei

Sigur, titlul este autoironic, dar asta nu înseamnă că m-am înșelat, acum exact trei săptămîni, cînd am semnalat în cîteva articole că tot cercul instalat în viața politică de o bucată de vreme încoace, de la scandalul „bilețului pierdut” evocat de falsa blondă a politichiei băștinașe și regăsit de președinte la vreun an de la concepere, are un singur cîștigător, oierul neamului și trimisul lui Dumnezeu pe pămîntul strămoșesc, Jiji Becali, Întîiul, însuși. După textele de acum trei săptămîni, am avut discuții cu mai mulți colegi comentatori și „analști”, care-și exprimau îndoielile că Jiji ar putea avansa mai mult decît deja o făcuse, instituindu-se într-un pericol real pentru stabilitatea politică. Iată însă că două sondaje de săptămîna trecută – CURS și IMAS –, ca și cel BCS din săptămîna anterioară, îmi confirmă temerile. Oricît ar fi de discutabile sondajele de opinie, oricît te-ai îndoii de cifrele lor, este totuși clar că acestea îți indică măcar tendințele, deci direcția în care se îndreaptă opțiunile electoratului. Pe deasupra, faptul că există mai multe insituiții de sondare a opiniei publice e benefic, tendința de fraudare a rezultatelor, de care ne ferim cu toții de la declarația d-lui Geoană privind utilizarea sondajelor în manipulare de către PSD în anii trecuți, nu poate depăși o limită rezonabilă, care intră cam în interiorul marjei de eroare declarate. Este foarte bun pluralismul și în acest domeniu, institutele de sondare se intercontrolează!

Prin urmare, în ce mă privește, cred că rezultatele furnizate pe piață de acestea sînt utilizabile în diagnosticarea stării de moment a electoratului și în eventualele prognoze. Sondajele din ultimi doi ani indică o creștere constantă a lui Jiji și a partidului său, la început mai lentă, dar din decembrie încoace, mai accelerată. și mai indică un lucru, poate chiar mai îngrijorător. Scăderea, în aceeași perioadă a proporției indecișilor și absenteștilor declarați, care trecuse de 40 de procente în toamnă, făcînd practic imposibilă, atunci, orice predicție. Cînd numărul celor care nu participă efectiv la joc se ridică la aproape jumătate din totalul electoratului, cifrele competitorilor sînt imprecise. Acum, însă, numărul celor „în afară din joc” se reduce. Cum partidele sistemice stagnează, cu mici variații, cam la aceleași proporții de aproape doi ani, iar Jiji și partidul său de haidamaci crește, este destul de clară tendința, iar rezervorul de voturi mobilizabile este foarte mare. Iar Jiji, ba cu o pomană, ba cu o biserică, ba cu o danie, ba cu helicopterizarea la vreun loc de dezastru, le mobilizează. Exemplar, aș putea spune. Iată, tocmai aflu că sondaje de ultimă oră, efectuate la două săptămîni de la izbucnirea „bilețelutiadei” – de către CSOP și INSOMAR –, aduc vești și mai proaste pentru promotorii acesteia: popularitatea președintelui a scăzut pentru prima oară de la ocuparea postului sub 50 de procente, Alianța a pierdut 5 procente, nici celealte partide sistemice nu se simt mai bine. și, confirmă, desigur, creșterea partidului echipă de fotbal și a licerului acestuia.

Devine tot mai clar că avîntul lui Jiji că este ajutat din plin de isteria generală a clasei politice sistemice, de spectacolul mediatic continuu dat cu inconștiență de aceasta. Cînd se termină cu bilețelul, apare rezoluția; cînd trece și asta, se ajunge la suspendarea președintelui; nu începe bine nici aceasta, cade guvernul, se sparge Alianța, se amîna sau nu europarlamentarele. și totul se petrece la televizor, în direct și la o oră de vîrf, de parcă politrucii noștri sistemici ar fi vedete mediatice, nu oamenii repsonsabili, pe care i-am trimis acolo să rezolve problemele – nu puține, nici ușoare! – ale unei țări proaspăt aderată la spațiul comunitar. Ei vedete mediatice, noi public pe cale de narcotizare! Am intrat de o lună în Europa, dar proastele noastre obiceiuri în loc să se mai domolească, se accentuează. Președintele n-a avut stare și s-a răstit către țară, spre adversarii săi, chiar și de la Bruxelles și Strasbourg, de parcă nu putea să se desprindă din spectacolul de prost gust la care participă, cînd nu îl stimulează, nici măcar două zile. Poate pîinea îi scumpă, dar circ avem! și din tot acest bîlci, un singur om și un singur partid profită, Jiji și PNG. Pentru că Jiji nu trebuie să facă eforturi, are bîlciul în sînge și-și joacă cu talent propriul rol. Sătulă de bîlciul din politica sistemică, în mod firesc, lumea dezorientată a politicii românești, care înseamnă cam jumătate din spectatori, pardon electori!, se îndreaptă acolo unde percepe „naturaletă”. Nu spre Vadim, perceput deja ca sistemic, dacă nu și cam obosit, cu delegați la Parlamentul European, ci spre Jiji. Aș vrea să mă înșel, aș vrea să se înțele ți sondajele, dar mi-e teamă că avem dreptate. În curînd, vom putea constata asta nu doar în sondaje de opinie, ci la europarlamentarele care se apropie! Ce frumos o să fie la Stasbourg, cu Jiji flancat de Dan Pavel și Ion Dichiseanu – cumva ca între doi tîlhari!